

28 mars 2008

Với sự giúp đỡ của Hội Mỹ Thuật Việt Nam
Khai trương triển lãm « Giữa những mắt lưới tại nhà triển lãm Hà nội, 16 phố Ngô Quyền

Trước hết, tôi xin cảm ơn các vị đại diện của Hội Mỹ Thuật Việt Nam đã thịnh tình đón tiếp tôi tại triển lãm này. Nhưng tôi cũng muốn cảm ơn các bạn Trần Hay, Võ Thị Thường, Lê Thị Thủy, Trần Đình Bình, những người đã giúp tôi làm tốt cuộc triển lãm này. Tình bạn của chúng ta thật đáng quý.

Hôm nay, ngoài đề nghị của tôi mở rộng tầm nhìn cho dù nhiều mắt lưới đang ngăn cản cuộc sống của chúng ta. Tôi cũng muốn nói về hoàn cảnh của người nghệ sĩ. Đây không còn là một nghề nữa bởi vì rất khó khăn để sống được bằng một nghệ thuật muốn hay tham vọng thoát khỏi sự cố định mà tiến bước của xã hội đòi hỏi. Một người nghệ sĩ sống hết mình thì phải mạo hiểm, và thường lang thang không có mắt lưới. Tôi muốn nói với các bạn chúng ta hãy tìm lại sở thích tự do, đó cũng là sự thèm khát được sống.

Tôi không biết trước tầm vóc ảnh hưởng về điều mình đang làm nhưng các bạn nên biết rằng tôi hoàn toàn không có ý khiêu khích mà đây là sự chân tình sâu sắc, một lời mời cùng chia sẻ cảm xúc mà thôi.

Một lần nữa tôi xin cảm ơn tất cả các quý vị.

Sous le patronage de l'association des Beaux Arts du Vietnam
Inauguration de l'exposition « Entre-Filets »
Maison des Expositions de Hanoi 16 Ngo Quyen

Tout d'abord je dois remercier les représentants de l'Association des Beaux Arts du Vietnam Qui me font l'honneur de m'accueillir.

Mais je dois surtout remercier les amis qui m'ont permis d'aller jusqu'au bout :
Tran Hay, Vo Thi Thuong, Le Thi Thu Thuy et Tran Dinh Binh que je connais depuis des années et dont l'amitié m'est précieuse.

Aujourd'hui outre ma proposition d'une ouverture malgré les filets de toutes sortes qui balisent nos vies, j'aimerais parler de la situation de l'artiste.

Ce n'est plus ou pas une profession ou en tout cas c'est difficile de vivre d'un art qui veut ou prétend se libérer de la fixité qu'exige la bonne marche d'une société.

Si l'artiste joue sa vie il doit prendre des risques et souvent il erre sans filet !

J'ai envie de dire, retrouvons le goût de la liberté qui est aussi l'envie de vivre.

Je ne connais pas toujours à l'avance la portée de ce que j'entreprends, mais sachez aussi qu'il n'y a pas de provocation de ma part mais une profonde sincérité et une invitation au partage.

Encore merci

Dominique de Miscault